

NA SLOVÍČKO

Naši učitelia tak, ako ich nepoznáte! Tentokrát s **Katarínou Murárikovou**

Ako radi trávite voľný čas?

Rada lyžujem, skialpujem, bicyklujem a chodím po horách. Keď je počasie škaredé čítam knihy (najradšej detektívky), maľujem na textil, vyrábam šperky z koráliek a modelovacej hmoty fimo.

Máte obľúbenú knihu?

Emil a detektívy od Ericha Kästnera- čítala som ju v nemeckom jazyku a je tam nádherne vykreslený vzťah syna k matke a hodnoty, ktoré si už nedokážeme vážiť. A to ako syn pri získaní odmeny nemyslí na seba, ale na druhých. V detstve to kniha Quo vadis od Henryka Sienkiewicza, toto je asi jediná kniha v mojom živote, ktorú som čítala 2x.

Prezrad'te nám Váš obľúbený film

Nemám nejak obľúbené filmy, ale čo si naozaj rada pozriem aj 2x do roka je české filmová klasika: Jak vytrhnout velrybě stoličku, Jak dostat tatínka do polepšovny a S tebou mě baví svět a zo slovenských Rysavá jalovica- filmy s Jankom Krónerom.

Aká bola Vaša cesta k učiteľ'stvu?

Je pravdou, že ako dieťa za ZŠ som sa s partiou na sídlisku hrávala na učiteľku, mali sme vlastnú školu, vyrábala som malé zošitky, do ktorých sme si písavali úlohy. Časom túto aktivitu vystriedalo to, že som začala chodiť na stretnutia mladých, ktoré viedla rehoľná zdravotná sestra, ktorá nás veľa naučila. Potom ja sama som viedla stretnutie a neskôr som bola animátorkou v niekoľkých detských táboroch. Vlastne sme ich organizovali, rok, čo rok pre deti z nášho malého mestečka a snažili sme sa dopriať pekné zážitky všetkým deťom a hlavne deťom zo sociálneho prostredia. Trstená je mestečko ležiace v krásnej horskej scenérii Hornej Oravy a pod Západnými Tatrami. A Orava je známa, že v niektorých rodinách je aj 6 a viac detí, tak sme sa snažili robiť tábory mimo nášho mesta, ale na Orave, kde sme všetkým deťom umožnili naň ísť a vymýšľali sme program na každý deň. Tieto stretnutia prebiehali v spolupráci s kresťanským hnutím eRko. V rámci tohto hnutia som 10 rokov pracovala aj pre Dobrú novinu, ktorá rôznymi projektami pomáha deťom v najchudobnejších krajinách, ako napr. Keňa, Sudán, India, ... Práca s deťmi ma sprevádzala dá sa povedať celý môj život.

Akú hudbu obľubujete?

Milujem český pop: Honza a František Nedvědovci, Brontosafi, Čechomor, Lenka Filipová a John Denver, Kenny Rodgers, Dolly Parton. Ako mladá som rada počúvala Take that, East seventeen, Roxette, The Cranberries, Nightwish, Celine Dion, Sandra. Dnes v rámci vyučovania NEJ objavujem zaujímavé nemecké popové, šlágrové skupiny: Santiano, Mark Forster, Luna,...

Čo by ste ešte chceli dosiahnuť / zažiť?

Byť na Mont Blancku ☺ necelých 1000 metrov pod ním som už bola, tak už len tých tisíc zdolať. Ale najviac, to, aby som mala dobrý vplyv, vedela dobre usmerniť, poradiť a aby ľudia boli v mojom okolí šťastní a aby z nich vyrástli vnímaví, vzdelaní a dobrí ľudia k sebe i okoliu.

Čo by ste poradili svojmu mladšiemu "ja"?

Mladšiemu ja by som povedala, asi toľko, aby nemalo moc bujnú fantáziu a šlo za svojimi snami, želaniami, aj keď v mojom mladom veku a dobe v ktorej som žila to bolo ťažké.

Je niečo, čo o Vás málokto vie?

Že som hrávala na gitare a chodila na súťaže. A že som chcel ísť robiť misijnú prácu, problém bol, že som nevedela po anglicky.

Čo Vás zaujalo na predmetoch, ktoré vyučujete?

Keď som sa hlásila na VŠ moja aprobácia bola slovenský jazyk a dejepis. Zo slovenského jazyka som bola úspešná, žiaľ na dejepise nie, keďže dejepis som na SŠ mala len jeden rok a tri roky na prijímacie pohovory dobehnúť bolo dosť náročné.

Tak som po neúspešnom prijatí na VŠ odišla na viac ako rok do Nemecka, kde som robila Au-pairku a navštevovala Goethe-Inštitút, ktorý som úspešne zakončila skúškou a certifikátom. Po návrate na SR som sa rozhodla získané vedomosti zúročiť a hlásila sa opäť na VŠ UK v Pedag. Fakulta v BA, ktorú som úspešne aj ukončila

Prečo sú Vaše predmety dôležité?

Nemecký jazyk je náročný, pre mnohých neľubozvučný jazyk, ale pre nás Slovákov dosť potrebný. Na SR je niekoľko úspešných nemeckých firiem: Siemens, Volkswagen, Scheidt-Bachmann, Telekom, DHL, Lidl, Kaufland,... , kde vedieť druhý cudzí jazyk je veľkou výhodou.

To, že žiak vie anglický jazyk, je už v dnešnej dobe samozrejmosťou, ale vedieť dobre druhý cudzí jazyk je veľkou výhodou a prestížou a tiež peniaze navyše. Niektorí to zistia i počas štúdia, na brigádach, iní na VŠ pri možnosti výberu si štúdia v zahraničí napr. cez Erasmus a iní žiaľ až po skončení VŠ, keď dostanú ponuku a vtedy ma mnohí kontaktujú, že či si s nimi nedám nejaké hodiny. Toto sú skúsenosti mnohých našich žiakov, ktorí mi to napíšu, povedia.

Je vzdelanie dôležité? Prečo?

Myslím si, že človek sa celý život vzdeláva a stále niečo nové objavuje. A dnes si myslím oveľa viac, že je dôležité vzdelanie, keď vnímam okolie, čo sa tam deje, aké prízemné názory, presvedčenia ľudia majú a sú presvedčení o svojej pravde, len preto, že to čítali niekde na FB, internete neoverené, vymyslené články, postavené na bludoch, hoaxoch.

A stačí tak málo niekedy, aby so ľudia dohľadali, overili veci, ale to nie sú schopní, lebo oni sú nevzdelaní a čítanie ich veľmi zaťažuje, vyčerpáva a to je aj zrkadlom spoločnosti. Je mi z toho do plaču.

Máte vlastnú víziu lepšieho vzdelávacieho systému? Ako by vyzeral?

Zmenila by som veľa vecí. Učiteľia by mali menej hodín v úväzku, menej žiakov v triede.

A hodina, by nebola 45 minútová, ale tzv. bloková hodina, to znamená, že 2-3 hodiny v rámci jedného dňa, jedného predmetu, kde by sa žiaci naučili, overili a vyskúšali si v praxi, čo sa naučili. Veľmi som za systém, že žiak najprv sám objavuje, konštruuje pravidlá, zákonitosti a diskutuje s nimi s učiteľom a páči sa mi filozofia Montessori školy, kde to ide bez nátlaku, žiaci chcú sami a aj sami sa vzdelávajú a pomáhajú mladším žiakom napredovať. Snívam o tom, že žiaci sa budú učiť, bez toho, že by dostávali známky, že budú robiť len záverečné testy, v západných krajinách to funguje, ale to je beh na niekoľko desaťročí, to sa musí zmeniť mentalita zmýšľania ľudí.

Na jednu stranu by som zrušila maturitnú skúšku, keďže nemá už skoro žiadnu váhu, význam, keďže sa na mnohé školy akceptujú skôr SCIO testy, ale ak ju ponechať, dať jej iný štatút v spoločnosti a tiež nech cieľom skúšky je naozaj zistiť, čo žiak vie a nie ako je to teraz, že čo nevie, nachytať ho.

Aké chyby pozorujete u študentov?

Tí starší, že keď pocítia aké je to zarábať a mať vlastné peniaze, je to pre nich často priorita a neuvedomujú si, že väčšiu časť života stravia zarábaním peňazí a len krátky čas vzdelávaním. Potom mnohí sa prestanú učiť, alebo je to len povrchne. Hodnotový rebríček je naopak. Najprv vzdelania a potom práca.

A mladší, oni nerobia chyby, sú chytrí, ale ich rodičia, pretože, keby mohli, tak aj za nich dýchajú, nevedú ich samostatnosti, spolupatričnosti, k solidarite, k spolupráci. Vychovávajú silných individualistov a to v spoločnosti, kde je základ slova SPOLU, je veľmi ťažko akceptovateľné a ľudia potom nevedia vychádzať, spolupracovať s druhými.

Čo by ste mladým ľudom poradili?

Byť sám sebou! Pretože mnohí robia, to čo iní a predsa podľa seba by tak nekonali, nehovorili,... A ak niekto niečo zlé urobí, povie, nikdy neriešiť veci silou, násilím, nenávisťou. Život ma naučil, láskou, milovaním dokážeš viac.

A druhé: **Nerob iným to, čo nechceš, aby Tebe oni robili.**